

Motion till riksdagen 2006/07: MJ236

av **Birgitta Sellén och Sven Bergström (c)**

Säljakten i Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att utveckla metoderna för säljakten.

Motivering

Sälstammen i Östersjön och Bottenhavet har ökat. Det är framför allt längs Norrlandskusten som ökningen är stor. Sälen är en resurs som vi givetvis ska värna, eftersom både kött och skinn kan tas till vara.

Men de stora sälstammarna utgör ett stort hot mot fisket, inte minst efter Norrlandskusten. Om inte sälstammarna kan minskas är det uppenbart att den sista spillran av yrkesfiskare som i dag finns, kommer att utplånas.

Traditionellt har man i norra delen av landet mest jagat säl på vårisarna och även om en omfattande jakt bedrevs långt söderut i landet var det det stora flertalet av sälarna som togs just på isarna.

Resultatet av den jakt som varit de senaste åren är ur de skadedrabbades synvinkel ett mindre lyckat resultat i förhållande till den tilldelning som Naturvårdsverket beslutat om.

Stora insatser har gjorts i ett sälprojekt i Kvarken samt av Svenska Jägareförbundet för att utbilda jägarna i etiskt riktig jakt med hög grad av tillvaratagande. Risken är dock att sälstammarna kommer upp i sådant stort antal att det i princip blir omöjligt att ens balansera stammen med konventionell jakt.

Därför behövs en utveckling av säljakten, vilket här ges några exempel på.

För ett lyckat jaktresultat är det självklart att det underlättar att ha tillgång till bra jaktplatser. Det finns i dag ett antal platser där sälen inte får jagas. Detta bör omgående ses över av respektive länsstyrelse i samråd med berörda organisationer. Reservat och jaktbegränsningar kan ha varit befogade när sälen framför allt var hårt pressad av miljögifter. Om inte de behoven finns i

Fel! Okänt namn på

dag ska begränsningarna tas bort eller förändras. För en trovärdig skyddspolitik måste även beslut kunna hävas när situationen förändrats.

Det kan också konstateras att vissa länsstyrelser har indelat länet i så splittade områden att jakt i princip omöjliggjorts. Skyddsjakten har tillkommit för att ett begränsat antal sälar ska skjutas och det ska inte onödigt försvåras av omotiverade och till synes konstruerade begränsningar. I syfte att utveckla och underlätta jakten bör också länsstyrelserna åläggas att tillhandahålla användarvänligt kartmaterial över var jakten kan bedrivas.

Lämpligheten i att jaga säl från båt har diskuterats i flera sammanhang. Det finns flera aspekter på den frågan. Att sitta i en båt vid skottillfället gör att man är snabbt på plats och landningen av sälen kan därmed underlättas. Om jägaren står på land och skjuter en säl, tar det ganska lång tid för jägaren att sätta sig i en båt och åka ut till platsen där sälen finns, för under den tiden har antagligen sälen redan sjunkit till botten. Det innebär att man inte kan ta till vara kött och skinn. Att skjuta från båt gör att det är lättare att skjuta av det antal sälar som det finns tillstånd till, och dessutom är det lättare att få jägare att vilja skjuta dem eftersom de kan ta till vara köttet och skinnet. Därför bör yrkesfiskare med tillstånd att jaga få möjlighet att jaga från båt i direkt anslutning till fiskeredskapen. Det kan sedan utvärderas tillsammans med andra delar av säljakten.

Ett ytterligare skäl för att utveckla säljakten är att länsstyrelserna bör uppmuntra att fällfångst av säl blir tillåten. Det är en metod som använts i första hand på svensk sida och troligtvis för att fånga unga djur. Den jaktformen har mindre betydelse från populationssynpunkt, men ger yrkesfiskarna, som skulle sköta dessa fällor, en möjlighet att styra fångsten till önskvärda platser.

De stora sälstammarna utgör ett hot mot fisket, inte minst längs Norrlandskusten. Om inte sälstammarna kan minskas är det stor risk att flera yrkesfiskare upphör med sin verksamhet då det inte går att livnära sig på fiske på grund av att sälen äter upp stora delar av deras fångst. Trots att yrkesfiskare skaffat sälsäkra fällor tar sig sälarna in i fällorna. Enligt yrkesfiskarna, som har fått sina fällor förstörda, har sälbeståndet ökat explosionsartat. Sälen äter sju kilo fisk om dagen och de tar upp mer fisk än vad yrkesfiskarna gör.

Landshövdingarna i de 14 kustlänen har uppmärksammat problemet och påpekar att pengarna som är avsedda för sälskadeersättning inte räcker. Sälskadorna kostar mest av alla viltskador. År 2005 orsakade sälen skador för nära 60 miljoner kronor längs våra kuster.

Av den anledningen anser vi att man behöver se över och utveckla de metoder som i dag används för att skjuta säl.

Stockholm den 25 oktober 2006

Birgitta Sellén (c)

Sven Bergström (c)